

Lázár René Sándor

(Arczom tiéd...)

*Arczom tiéd... Kigyúl tükörbe tűnt időm,
Ha czéda nyár-varázs parázslík vágyak őszén.
Szerelmek hamva hull hajamra szürkítón –
Hozzád képest puhább, fehérlőbb s lágy a kőszén,*

*Melylyel művész-kezem vázolja lényeged...
Kemény vagy, éj-setét s kegyetlen, mint a bánat.
Szumátra vadjaként szived lapulva támad –*

Szép, párduczós szemed villogtat fényeket.

(1877 októberében, vagy novemberében)

(Álom a lét...)

*Álom a lét: a gyerek fiatalkán szunynyad a férfi szívében.
Álma se sejtethi még – mire ébred az agg a halálban?*

(Talán 1878 márcziusából, esetleg áprilisából)

Megcsókolnád-e szép Nefertarit?

*Megcsókolnád-e szép Nefertarit most,
Ki Hathorként uralta Núbiát?
Hát Antinoust, a remek far-izmost,
A szent Nílus s a lanyha bú fiát?
Már nincsenek, bárhogy tekerd a ritmust:
Nem többek ők, mint macskamúmiák.*

(Abu-Szimbél, 1879 szeptemberében)

(Ej, mi a kő...)

*„Ej, mi a kő, kérdelem, Julis,
Mít jelent a Porcus luris?”
„Az egy disznyó! – kontráz Julis –
Vedel mint kend, túr is, kúr is...
Dehát még sincs harag, tatus,
Verje meg a Corpus luris –
Kigyedre nincs paragraphus!”*

(1900 márcziusából)

(Dicsérjük a Himavánt...)

*Dicsérjük a Himavánt most:
Térdünk alá imavánkost!
Ó, hatalmas Csomolungma,
Lábad elé omolunk ma!*

*

*Szépen kérlek, Nagy Hódémon,
Ne fújj át rozzat bódémon,
Mert az nekem magtár, raktár,
Holdnaptárral pörgő kaptár!
Benne prémekek, arak, jakvaj –
Jaj, ne érje harag, vak baj!*

*Ne törj át keskeny bódémon,
Esdőn esdek, Szent Hódémon!*

*

*Lótusz szirmán Égi Láma,
Fénylő sziklán lég csilláma:
Egekbe lengsz, sárga Lhásza,
Ringó magasság kalásza!*

*

*Mindegy nekünk Tibet, Nepál –
Nem idvezül, ki megkrepál...
S hogyan áldjunk, Hanumán,
Ha a szánk unt hamu mán?*

(Ezekből sem lett vers 1903 decemberében.)

Arany János idézése

*Óh, Tisztelt Akadémia!
Oly csorbult s vak a lénia
Bennem – s ha méri, méri kajlán,
Mint Pisa tomyát régi talján:
Mi szállt meg úgy a lényeg alján?
Elmémben méregetve ferdén
Mi lappang mélyen elhevervén?*

*Nőnyi Múza se noszogat
Szóni duzzadt eposzokat.
Mire valók, mire jók –
Hős Orlandók, Mireiók,
Budák, Csabák, Csóri vajdák,
Nibelungok s póri fajták –
Regék, szittyá eposzok?...
Ha papucsban parádézva
Agg poéta a Hádészba,
Setét sírba lecsoszog,
Mint a cseléd a pincébe...*

*S mindhiába lassít lopva –
Beleborzong gerincébe
Már egy halom hasított fa.*

(1917 február-március)